

[Korsgaard.]

i meget smaa Virksomheder, vistnok ikke har svært ved at unddrage sig en ikke uvæsentlig Del af Skatten. Man kan naturligvis ikke beskyldte dem for at gøre det, for det kan jeg ikke bevise, men jeg vil hævde, at en Lov, der i sig selv er opbygget saaledes, at Kontrollen med, om man begaar noget, man ikke maa, er næsten uigennemførlig, en saadan Lov er i sig selv samvittighedsløs. I sidste Instans er det altid meget mere Lovgivernes Sag at lovgive paa en saadan Maade, at Folk ikke opfordres til at omgaa Loven, end det er en Forseelse af stor Betydning, i hvert Fald i mine Øjne, at der er svage Mennesker, der har svært ved at modstaa en alt for stor Chance. Jeg henstiller altsaa, at man endnu en Gang gør et Forsøg paa dette Omraade, og det vil være meget ønskeligt, om den Embedsmand, der vel har lavet det System, vi nu arbejder under, vilde vise sig ikke at være saa konservativ, at han ikke kan tænke sig, at noget andet end det, han selv har lavet, kunde være bedre.

Med Hensyn til Ølskatten har jo det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtalt sig indgaaende om det lille Ord, hvis Udgang af Loven betyder saadan noget som — saaledes opfatter jeg det ogsaa —, at privat Brygning forbydes. Jeg tror, jeg tør sige, at hvis vi har forstaaet denne Ændring rigtigt, vil mit Parti stille Ændringsforslag om, at den udgaar. Det kan, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremdrog, ikke være rimeligt, at man i en Situation som denne, hvor man netop kalder paa, at man skal tage Hensyn til hinanden, ved at lade et saadant eller to saadanne smaa Ord udgaa af Loven forbyder, at Folk brygger deres eget Øl. Det synes jeg de skal have Lov til; jeg maa sige, jeg synes ikke, saadant Øl smager godt, men det maa jo de om, der skal drikke det; men at man vil forbyde dem at brygge Øllet, det synes jeg er urimeligt, og det er i hvert Fald helt urimeligt at rejse et saa afgørende principielt Spørgsmaal i en Lejlighedslov som denne.

Ølskattens Forhøjelse skal jeg ikke opholde mig ret meget ved. Den vil betyde, at Øllet i Butikkerne vil stige med 3 eller vel sandsynligvis 4 Øre. Jeg vil gerne gøre mig til Talsmand for, at man filede lidt paa Skatten nedad, saa man kunde være nogenlunde sikker paa kun at faa en Forhøjelse paa 3 Øre. Det vilde kunne opnaas ved at nedsætte Forhøjelsen fra 7 Kr. 75 Øre — det er jo det almindelige $2\frac{1}{4}$ pCt.s Øl, der er det alt afgørende — til 7 Kr. Saa vil der

i de 3 Øre være Plads dels for selve Skatten, som naturligvis vil andrage det allermeste, og dels for den sædvanlige Købmands-avance.

Jeg maa ubetinget gøre mig til Talsmand for, at Købmanden skal have den normale Avance ogsaa paa Skatten. Hvorfor i al Verden skulde han ikke det? Hvad kommer det ham ved, om jeg saa maa sige, om den Pris, han skal give for Varen ved Indkøbet, mere eller mindre bestaar af Skat eller mere eller mindre af noget andet? Varen indgaar i hans Virksomhed paa ganske almindelig Maade; den Risiko, at han ikke faar sine Penge ind, maa naturligvis Avancen give ham Mulighed for at udligne. Teorien om, at man kan forhøje en Skat, saa meget man vil, og at Varen saa kun stiger med Skattens Beløb, er urimelig. Selv med den efter min Mening helt urimelige Fortolkning af Aagerparagraffen, som man i hvert Fald en Overgang har været inde paa fra Regeringens Side, vil den dog vistnok ikke kunne holde.

Jeg retter altsaa denne Henstilling, idet jeg dog ønsker at føje til — jeg har selv lidt med Bryggerier at gøre —, at jeg ikke tror, man kan regne med, at dermed er Prisforhøjelsen paa Øl forbi. Hvordan det til sin Tid vil komme til at ligge — ja, Bryggerierne mener, og jeg synes med Rette, at vi maa først se Tiden an. Bliver Krigen ved, er det givet, at saa vil der komme en yderligere Forhøjelse. Det er ganske naturligt, dels paa Grund af Kornets Stigning, men naturligvis ogsaa paa Grund af Humlen, der i Øjeblikket er dobbelt saa dyr som før, og paa Grund af Kullene, der vistnok er 4—5 Gange, i hvert Fald 3—4 Gange saa dyre, og der kommer mange andre Ting til. Men det er noget, som man ikke ønsker at tage endelig Stilling til, før Tingene er faldet saadan i Lave, at man kan se, hvor meget det betyder. Det formidskede Salg vil i sig selv forøge Administrationsudgifterne pr. Bajer, det er jo helt givet. Jeg henstiller, om ikke dette var muligt, og man saa fik en nogenlunde ren Linie med Hensyn til eventuel senere Forhøjelse, som naturligvis maa bygges op paa dokumenterede Merudgifter som Følge af hele Prisudviklingen, navnlig paa de Ting, vi skal have udefra.

Med Hensyn til Tobaksafgiften vil jeg først bemærke, at jeg i allerhøjeste Grad maa beklage, at man har stillet Detailhandlerne over for at maatte lukke i to Dage. Det synes jeg er overmaade hensynsløst. I hvert Tilfælde er det en Ting, man kun maa gøre, hvis det er overordentlig nød-